

UITVOERING VAN HET EU-LANDBOUWBELEID: DIRECTE (INKOMENS)STEUN IN VLAANDEREN

Op Europees en vervolgens op Vlaams vlak worden in het kader van de eerste pijler van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) landbouwmaatregelen vastgesteld inzake het markt- en inkomensbeleid. Het gaat enerzijds om maatregelen in de dierlijke en plantaardige sector ter ondersteuning van het inkomen van landbouwers, anderzijds om de toepassing van regels voor productiebeheersing (de melkquotaregeling). Het beheer van de maatregelen gebeurt aan de hand van een Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem (GBCS) waarin alle producenten, productie-eenheden, dieren en percelen geïdentificeerd en geregistreerd zijn.

In de periode van 16 oktober 2002 tot en met 15 oktober 2003 werd in totaal 195 miljoen euro aan directe Europese steun uitbetaald in Vlaanderen, hoofdzakelijk voor steun voor rundveepremies en voor akkerbouwgewassen (tabel 3.1). Bij de rundveepremies gaat het vnl. om premies voor zoogkoeien, slachtpremies voor volwassen runderen en premies voor mannelijke runderen.

1 Akkerbouw

1.1 De steun voor akkerbouwgewassen.

In uitvoering van verordening (EEG) 3508/92 en de verordening (EG) 1251/1999 (vanaf de campagne 2000) wordt een areaalsteun (tot 1999 compensatiesteun genoemd) toegekend aan de producenten van bepaalde akkerbouwgewassen: maïs, andere granen, oliehoudende zaden, vlas ander dan vezelvlas, eiwithoudende gewassen, braakgelegde gronden en vanaf de campagne 2001 ook voor vezelvlas.

Tabel 3.1: Totaaloverzicht van de uitgaven in het Europees begrotingsjaar 2003 voor de rechtstreekse steun in Vlaanderen (miljoen euro) (1)

Totale uitgaven voor steun aan de dierlijke sector	110,14	57%
Premie voor zoogkoeien	43,11	22%
Slachtpremie volwassen runderen	36,73	19%
Premie voor mannelijke runderen	20,95	11%
Slachtpremie kalveren	5,29	3%
Extra betalingen melk	3,11	2%
Premie voor oeien	0,77	0%
Extensiveringsbedrag	0,18	0%
Totale uitgaven voor steun voor de akkerbouwsector	83,52	43%
Steun voor akkerbouwgewassen	77,90	40%
Steun voor vezelvlas (verwerkingssteun)	2,32	1%
Steun voor hop en tabak	3,30	2%
Steun voor schoolmelk	1,16	1%
Totaal rechtstreekse steun	194,82	

(1) Deze bedragen werden uitgegeven tijdens het Europees begrotingsjaar 2003 (16 oktober 2002 - 15 oktober 2003), dat niet volledig samenloopt met het campagnejaar 2002

Bron: Administratie Landbouwproductiebeheer (ALP)

De producenten die deze steun willen krijgen, moeten een oppervlakteaangifte indienen waarop alle percelen en de teelten van hun bedrijf zijn vermeld.

Voor de campagnes 1998 en 1999 hadden de producenten de keuze tussen de vereenvoudigde steunregeling en de algemene steunregeling. Bij de vereenvoudigde steunregeling was geen braaklegging vereist. De steun was echter beperkt tot een oppervlakte die overeenkomt met een opbrengst van 92 ton graan en er was geen onderscheid tussen het bedrag van de steun per ha en per landbouwstreek voor maïs, andere granen, oliehoudende zaden, eiwithoudende gewassen en vlas ander dan vezelvlas. In de algemene steunregeling was braaklegging vereist en waren de steunbedragen per ha en per landbouwstreek gedifferentieerd naargelang van voornoemde gewasgroepen. Gezien de marktomstandigheden (hoge interne graanprijzen, lage voorraden) wordt voor de oogst 2004 de verplichte oppervlakte braak verlaagd van 10% tot 5%.

De producenten hebben de mogelijkheid, mits inachtneming van bepaalde voorwaarden, op de braakgelegde percelen gewassen te telen voor niet-voedingsdoeleinden. Deze non-foodgewassen zijn hoofdzakelijk winter- en zomerkoolzaad.

Vanaf de campagne 2000 worden de steunaanvragers ingedeeld in "kleine producenten" en in "professionele producenten". De kleine producent is deze die een steunaanvraag indient voor een oppervlakte akkerbouwgewassen – braak inbegrepen – die overeenkomt met een productie van minder dan 92 ton granen. De kleine producent is niet verplicht gronden braak te leggen maar kan dat vrijwillig doen. De professionele producent is deze die areaalsteun aanvraagt

voor een oppervlakte akkerbouwgewassen – braak inbegrepen – die overeenkomt met een productie van meer dan 92 ton, waarbij een minimale braaklegging verplicht is.

In 2000 en 2001 verschilden de bedragen van de steun per ha en per landbouwstreek alleen nog naargelang de premiegroep (maïs en andere granen, oliehoudende gewassen, eiwithoudende gewassen, ander vlas dan vezelvlas, braak en vezelvlas), en zijn de premiebedragen per ha dezelfde voor kleine en professionele producenten. Vanaf de campagne 2002 is enkel voor de eiwithoudende gewassen de steun per ha en per landbouwstreek hoger dan voor de andere premiegroepen. De bedragen per landbouwstreek zijn weergegeven in tabel 3.2.

De verordening (EG) 1251/1999, voorziet in de mogelijkheid om areaalsteun toe te kennen maar beperkt ze per lidstaat tot een bepaald basisareaal (maximaal aantal ha dat België mag uitbetalen). Voor België bedraagt het totale basisareaal 478.600 ha (489.500 ha met vezelvlas vanaf de campagne 2001) waarvan 97.000 ha basisareaal I (alleen maïs en eventueel bijbehorende braak voor de volgende vier landbouwstreken: Polders en Duinen, Zandstreek, Kempen en Zandleemstreek). Voormeld basisareaal I (maïs) wordt elke campagne overschreden, ondanks de onderschrijding tijdens elke campagne van basisareaal II (alle andere premiegroepen voor het hele Belgische grondgebied en de maïs in de overige hiervoor niet vernoemde landbouwstreken) en de compensatie hiervoor. Per campagne wordt het percentage aan overschrijding bepaald, en de steun per ha voor de oppervlakte in basisareaal I evenredig verminderd.

De oppervlakteaangiften worden aan controle (zowel toevallige controle als controle op basis van een risicoanalyse) onderworpen. Enerzijds worden percelen die geheel of gedeeltelijk door verschillende producenten worden aangegeven systematisch opgespoord met behulp van een grafisch informaticasysteem. Anderzijds worden de oppervlakteaangiften zowel kwalitatief (nagaan of de aanwezige teelt overeenkomt met de aangegeven teelt) als kwantitatief (overeenstemming tussen aangegeven oppervlakte en de werkelijke ingezaaide oppervlakte) gecontroleerd. Dat gebeurt door landmeters, de controle-agenten van de buitendiensten en door teledetectie.

Tabel 3.2: Arealasteun (compensatiesteun) voor de verschillende gewassen in de verschillende landbouwstreken voor de campagne 1998-2002 (euro/ha)

		Polders	Leemstreek	Zandleem- streek	Zandstreek	Kempen	Weide- streek	
Referentierendementen granen (ton/ha)		6,73	6,64	6,12	5,41	4,73	6,26	
Gewas	Campagne	Bedrag (euro/ha)					Basisbedrag (euro/ton)	
Granen	1998	370,18	365,25	336,64	297,57	260,16	344,32	55,00
	1999	365,72	360,81	332,55	293,98	257,04	340,16	54,34
	2000	394,84	389,56	359,05	317,40	277,52	367,28	58,67
	2001	424,00	418,32	385,55	340,83	297,99	394,37	63,00
	2002	423,99	418,32	385,56	340,83	297,99	394,38	63,00
Braak	1998 (1)	468,89	462,62	426,40	376,92	329,55	436,14	69,67
	1999 (1)	463,24	457,04	421,25	372,36	325,56	430,89	68,83
	2000	394,84	389,56	359,05	317,40	277,52	367,28	58,67
	2001	424,00	418,32	385,55	340,83	297,99	394,37	63,00
	2002	423,99	418,32	385,56	340,83	297,99	394,38	63,00
Olievlas en (vanaf 2001) Vezelvlas	1998 (2)	715,97	706,40	651,09	575,56	503,20	665,99	106,38
	1999 (2)	707,31	697,87	643,21	568,59	497,13	657,93	105,10
	2000	593,98	586,05	540,16	477,49	417,48	552,51	88,26
	2001	509,00	502,18	462,87	409,15	357,74	473,45	75,63
	2002	423,99	418,32	385,56	340,83	297,99	394,38	63,00
Olie-houdende gewassen (3)	1998 (2)	669,39	923,16	870,18	794,87	758,63	845,07	438,81
	1999 (2)	661,28	912,00	859,65	785,25	749,43	834,86	433,50
	2000	382,55	527,59	497,30	454,26	433,54	482,97	81,74
	2001	338,70	467,11	440,31	402,21	383,84	427,59	72,37
	2002	423,99	418,32	385,56	340,83	297,99	394,38	63,00
Eiwit-houdende gewassen	1998 (2)	534,71	527,54	486,24	429,82	375,81	497,37	79,45
	1999 (2)	528,24	521,17	480,37	424,64	371,27	491,35	78,49
	2000	487,93	481,41	443,70	392,24	342,94	453,84	72,50
	2001	487,93	481,41	443,70	392,24	342,94	453,84	72,50
	2002	487,93	481,40	443,70	392,33	342,93	453,85	72,50

- (1) Aan de akkerbouwproducenten die meer dan 50% braak leggen werd een lager bedrag per ha uitbetaald (70%).
- (2) Voor de akkerbouwproducenten die opteren voor de vereenvoudigde regeling wordt het compensatiebedrag voor granen toegepast.
- (3) Tot en met 2001 werd een apart rendement gebruikt voor de berekening van de arealasteun voor oliehoudende gewassen (vanaf 2002: het referentierendement voor granen).

Bron: ALP

De evolutie van de areaalsteun van de campagne 1998 tot 2002 is weergegeven in tabel 3.3. In 2001 is de toename van de totale oppervlakte en van het totaal uitbetaald bedrag toe te schrijven aan de opname van vezelvlas in de oppervlakteaangifte. Elk jaar, behalve in 1999, is er een grote overschrijding van het basisareaal I.

Tabel 3.3: Evolutie van de steun voor akkerbouwgewassen (areaalsteun)

Campagne	1998	1999	2000	2001	2002
% braaklegging	5	10	10	10	10
Totale oppervlakte steun (ha)	196.452	203.499	201.514	208.890	211.689
Aantal aanvragen	25.079	24.359	26.315	27.215	23.939
% overschrijding	17,15	0,99	16,32	15,80	24,05
Totaal uitbetaald bedrag (milj. euro)	63,18	65,16	68,35	80,34	78,16
% gecontroleerde dossiers	10,0	11,0	11,0	9,1	9,3

Bron: ALP

1.2 De steun voor vezelvlas

Met betrekking tot de campagnes 1998, 1999 en 2000 was het bedrag van de steun voor vezelvlas verschillend al naargelang het productiegebied en de oogstwijze. Gebied II stemt overeen met de Polders en gebied III met de andere landbouwstreken in België. Wat de oogstwijze betreft, wordt onderscheid gemaakt tussen groot, ongerepeld vlas (dauwroot), ander vlas dan groot en ongerepeld vlas (waterroot). De landbouwer krijgt 25% van die steun en de erkende eerste verwerker 75%. Als de erkende eerste verwerker een gehomologeerd huurcontract heeft afgesloten met de landbouwer, heeft hij recht op de volledige steun. In tabel 3.4 wordt een overzicht gegeven de steun voor vezelvlas voor de campagnes 1998-2000, en de steun voor de verwerking van vezelvlas voor de campagne 2001-2002.

Tabel 3.4: Steun voor vezelvlas voor de campagnes 1998-2000, en steun voor de verwerking van vezelvlas voor de campagne 2001-2002

Campagne		1998	1999	2000
Aantal steunaanvragen		1.553	1.715	1.859
Oppervlakte	(ha)	10.421	11.359	12.567
Gemiddeld bedrag	(euro/ha)	819	818	789
Uitbetaald bedrag	(miljoen euro)	8,37	9,12	9,37
Campagne		2001	2002	
Quotum lange vezel	(ton)	13.800	10.350	
Quotum korte vezel	(ton)	18.505	—	
Steun lange vezel	(euro/ton)	100	160	
Steun korte vezel	(euro/ton)	90	90	
Definitieve steun	(miljoen euro)	1,14	(1)	
Aanvullende steun	(miljoen euro)	0,58	(2)	

(1) Het saldo is nog niet betaald.

(2) Deze steun wordt pas betaald in oktober 2004

Bron: ALP

Vanaf de campagne 2001 wordt de steun voor vezelvlas opgesplitst in drie delen: de teeltpremie, de verwerkingssteun en de aanvullende steun (voor verwerking). De teeltpremie is een bedrag per ha en is geïncorporeerd in de oppervlakteaangifte (deze moet voldoen aan de zelfde voorwaarden als de akkerbouwgewassen). De producent dient wel bijkomend te beschikken over ofwel een aankoop-verkoopcontract ofwel een contract voor loonverwerking ofwel een verwerkingsverbintenis. Er wordt verwerkingssteun uitbetaald voor een hoeveelheid geproduceerde lange en/of korte vlasvezel, die kan geproduceerd worden over een tijdspanne van 22 maanden (5 periodes). Opdat steun kan uitbetaald worden voor korte vlasvezel mag deze niet meer dan 7,5% onzuiverheden bevatten; bij een onzuiverheid tussen 7,5% en 15% wordt de hoeveelheid waarvoor steun kan ontvangen worden verminderd. Zowel voor de lange (160 euro/ton) als voor de korte vlasvezel (90 euro/ton) is de hoeveelheid waarvoor steun kan uitbetaald worden beperkt daar er een quotum is toegekend (kan wel onderling worden overgedragen). De aanvullende steun wordt uitbetaald per ha en verschilt al naargelang het productiegebied (zone I stemt overeen met de Polders en zone II met de andere landbouwstroken in België) en bedraagt 120 euro/ha in zone I en 50 euro/ha in zone II.

1.3 Steun voor hop en tabak

De steun voor hop wordt betaald voor de productie van de hopbellen en bedraagt 480 euro per ha. Tot en met 2003 bleven bijzondere tijdelijke maatregelen van kracht om het overaanbod op de markt te doen afnemen. Deze maatregelen voorzien in de mogelijkheid tot het tijdelijk in ruststellen of rooien van de hoppercelen met een compensatie van 480 euro per hectare. Op 30 september 2003 heeft de Europese Commissie een verslag over de ontwikkeling in de hopsector aan de Raad overhandigd, vergezeld van een voorstel om het bestaande stelsel gedurende 1 jaar verder te zetten in afwachting van de hervorming.

De evolutie van de uitbetaalde steun in de laatste vijf campagnejaren (oogst 1998 tot en met oogst 2002) is weergegeven in tabel 3.5. Het hopareaal neemt steeds verder af, evenals het aantal hopproducenten. In 1998 waren alle producenten aangesloten bij twee producentenverenigingen. Vanaf de oogst 2000 zijn enkele producenten overgestapt naar een buitenlandse producentenvereniging.

In de sector tabak bestaat de premie uit drie delen:

- Vaste premie;
- Variabele premie;
- Specifieke premie.

De vaste premie wordt betaald op basis van het aantal geleverde kilo's die voldoen aan een aantal minimumvoorwaarden. De variabele premie houdt rekening met de kwaliteit van de geleverde tabak. Deze twee premies worden toegekend aan de individuele producent. De specifieke premie dient om de werking van de producentenvereniging te waarborgen. In België zijn er twee groepen tabak: Dark Air Cured (DAC) en Light Air Cured (LAC).

Voor Vlaanderen werd een "programma voor omschakeling in de sector ruwe tabak" opgesteld. In dit programma kunnen telers die hun quotum verkocht hebben, de selectiecriteria, doelstellingen en prioriteiten voor Vlaanderen terugvinden met betrekking tot de inhoud van een reconversieproject en het indienen ervan. In 2002 verkochten 6 telers hun quotum en diende één van hen een reconversieproject in. In 2003 verkochten 19 telers hun quotum, zij kunnen tot 1 maart 2004 een reconversieproject indienen.

De evolutie van het aantal producenten, de premie en de opkooppremie is weergegeven in tabel 3.5. Het aantal tabaksproducenten neemt steeds verder af.

Tabel 3.5: Evolutie van het aantal producenten, de premie en het areaal voor hop en tabak

Campagne	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Hop						
Aantal producenten	63	63	62	52	49	49
Premie (miljoen euro)	0,127	0,137	0,134	0,144	0,134	0,115
Areaal (ha)	255	292	287	242	223	240
Tabak						
Aantal producenten	260	259	232	209	207	
Premie (miljoen euro)	3,54	2,97	3,33	3,54	3,04	
Premie opkoop (miljoen euro)	—	—	0,052	0,086	0,119	

Bron: ALP

1.4 Steun voor zaaizaadvermeerdering

Vanaf de campagne 2003 betaalt Vlaanderen de steun voor zaaizaadvermeerdering op Vlaams grondgebied uit. Voorheen gebeurde dit door het Belgisch Interventie en Restitutiebureau (BIRB). De premiegerechtigde teelten zijn vlas, grassen en spelt. De steun voor zaaizaadvermeerdering kan de producent aanvragen in 2004, op basis van de percelen aangegeven via de oppervlakteaangifte 2003 (6.231 ha, waarvan de helft wordt ingenomen door vezelvlas).

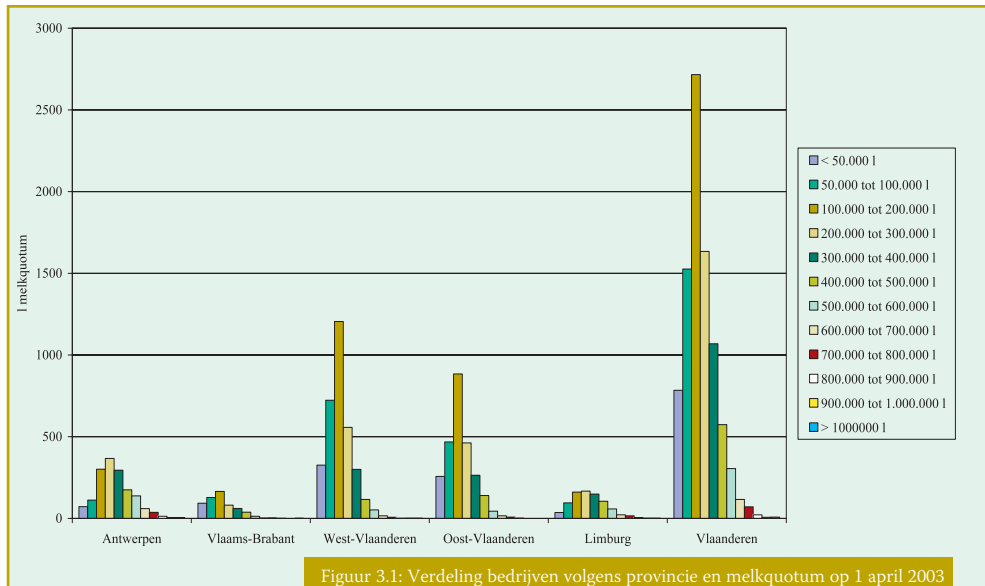
In 2003 werd door het BIRB in Vlaanderen voor de campagne 2002 een bedrag uitbetaald van 1,7 miljoen euro. Hiervoor werden 1.404 steunaanvragen ingediend. De totale geproduceerde hoeveelheid zaaizaad in Vlaanderen in 2002 bedroeg 6,25 miljoen kg.

2 Melk

2.1 Melkquota

EXTRA HEFFING

Voor elke lidstaat is een nationaal quotum vastgesteld, zowel in een categorie "leveringen" als in een categorie "rechtstreekse verkopen" (verordening (EEG) nr. 3950/92). In België werden deze hoeveelheden individueel verdeeld per producent (figuur 3.1).

Figuur 3.1: Verdeling bedrijven volgens provincie en melkquotum op 1 april 2003

Bron: ALP

Indien het nationale quotum wordt overschreden, is er een extra heffing verschuldigd. De berekening van de extra heffing gebeurt per categorie. De extra heffing wordt geïnd bij de producenten die hun individuele quotum hebben overschreden. De laatste twee tijdvakken was er overschrijding van het nationaal quotum voor leveringen, en werd er een extra heffing van 0,37 euro per liter overschrijding geïnd (tabel 3.6).

Tabel 3.6: Evolutie van de melkleveringen, de quota voor leveringen en de extra heffing van Vlaamse producenten(1)

		Tijdvak (1 april tot en met 31 maart)				
		1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Som van de leveringen	(miljoen liter)	1.786	1.796	1.784	1.787	1.791
Som van de gecorrigeerde leveringen (2)	(miljoen liter)	1.922	1.918	1.916	1.929	1.936
Som van de quota leveringen	(miljoen liter)	1.898	1.881	1.884	1.887	1.889
Producenten met quotum en/of leveringen (3)		10.864	10.552	10.180	9.827	9.413
Aantal producenten waarbij extra heffing geïnd (4)		1.265	—	—	722	4.096
Totaal aantal liters waarvoor extra heffing geïnd	(miljoen liter)	4,87	—	—	7,01	23,72
Franchise (5)	(liter)	6.500		—	15.000	6.420

- (1) Alleen de leveringen van melk en/of room aan de zuivelfabrieken zijn weergegeven.
- (2) De werkelijke leveringen melk en/of room gecorrigeerd volgens het vetgehalte (elk quotum heeft zijn eigen referentievetgehalte)
- (3) Het betreft alle producenten die betrokken zijn in de berekening van de extra heffing. Sommige producenten zijn niet het hele tijdvak actief (overnames, leveren niet), of hebben geen quotum (enkel leasing).
- (4) Er is extra heffing verschuldigd, indien het nationaal quotum wordt overschreden.
- (5) Dankzij de onderschrijding van sommige producenten (melkleveringen bedragen minder dan hun quotum), wordt een beperkte vrijstelling van het betalen van extraheffing toegekend aan de producenten die teveel hebben geproduceerd. De franchise wordt nationaal berekend.

Bron: ALP

Voor de categorie “rechtstreekse verkopen” is er tot hiertoe nog geen extra heffing verschuldigd geweest door België. Het nationale quotum rechtstreekse verkopen bedroeg tijdens de campagne 2002-2003 118,88 miljoen liter; 527 Vlaamse producenten hadden tijdens dat tijdvak een quotum rechtstreekse verkopen voor een totaal van 24,39 miljoen liter.

Een correcte toepassing van het quotastelsel vereist een controle van de aangiften van de leveringen en rechtstreekse verkopen van melk en zuivelproducten. Naast een administratieve controle van deze aangiften worden er ook controles ter plaatse uitgevoerd. Per tijdvak wordt bij minstens 5% van het aantal producenten, betrokken bij de rechtstreekse verkopen, door een controle ter plaatse nagegaan of de aangifte en de producthuishouding correct zijn. Voor de leveringen wordt per tijdvak minstens 40% van de Vlaamse kopers tenminste éénmaal gecontroleerd (2002-2003: 59,46%).

BEWEGINGEN VAN QUOTA

Bij het begin van een tijdvak kunnen producenten, tegen voorafgaande betaling, de herverdeling bekomen via het quotumfonds van quota die door andere producenten binnen dezelfde zone definitief werden vrijgemaakt op het einde van het vorige tijdvak (zone A is het Waalse Gewest; zone B is het Vlaams Gewest en het Brussels hoofdstedelijk Gewest). De vergoeding bedraagt 0,37 euro per liter melk met een correctie in functie van het representatieve vetgehalte. De correctie bedraagt 0,02 euro per gram vet boven of onder 37 gram.

De herverdeling (toewijzing) gebeurde tot en met het tijdvak 2002-2003 zodanig dat:

- iedere producent die in aanmerking komt een gelijke hoeveelheid krijgt; deze hoeveelheid kan niet hoger zijn dan de hoeveelheid waarvoor een aanvraag werd ingediend;
- de producenten die jonger zijn dan 35 jaar op 1 april van het volgende tijdvak en over een quotum beschikken op het ogenblik van de herverdeling, een hoeveelheid bekomen die hoger is dan de hoeveelheid die herverdeeld wordt tussen de andere producenten; deze hoeveelheden worden zo bepaald dat de jongeren over het geheel genomen 50% ontvangen van de totale hoeveelheid te verdelen door het Fonds.

Wijziging van de melkquotareglementering

In oktober 2003 hervormde de Vlaamse Regering het systeem van de melkquota-overdrachten in Vlaanderen. De belangrijkste wijzigingen zijn de volgende:

Vanaf het tijdvak 2004-2005 wordt het mogelijk om quotum in cumul over te dragen tussen niet-eerstegraadsverwanten, onder de voorwaarde dat minimaal 40% van het over te laten quotum wordt vrijgemaakt via het quotumfonds.

Tegelijkertijd wordt de herverdeling van de vrijgemaakte liters via het quotumfonds herzien. De producenten-overnemers worden in drie categorieën onderverdeeld:

- de jonge starters (producenten, jonger dan 40 jaar, die zich door een overname van een bedrijf daadwerkelijk voor de eerste keer hebben geïnstalleerd tijdens het lopende of de vier voorgaande tijdvakken) met een quotum van maximum 300.000 liter
- de jonge starters met een quotum tussen de 300.000 en de 400.000 liter
- alle andere producenten.

De producenten van de eerstgenoemde categorie krijgen drie maal de hoeveelheid voorzien voor alle andere producenten, die van de tweede categorie krijgen twee maal deze hoeveelheid.

Tabel 3.7: Overzicht van de wijzigingen van quotum via de verschillende administratieve procedures (quotumfonds, mobiliteit, leasing, osmose)

		Tijdvak (1 april tot en met 31 maart)				
		1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Quotumfonds (1)						
Overlaters aan het quotumfonds						
Aantal producenten		329	370	400	453	415
Overgelaten quotum leveringen	(miljoen liter)	17,06	20,41	22,27	27,32	27,27
Overnemers uit het quotumfonds						
Jonge producenten	(aantal)	1.279	1.602	1.440	1.394	1.253
Toegekend quotum leveringen per producent	(liter)	3.412	6.404	7.781	9.872	10.944
Andere producenten	(aantal)	5.618	4.690	4.562	4.632	4.472
Toegekend quotum leveringen per producent	(liter)	2.275	2.179	2.445	2.952	3.053
Vetgehalte	(g/l)	37,92	37,73	37,73	37,85	38,10
Mobiliteit						
Eerste installatie	(aantal dossiers)	309	266	214	196	227
Totaal overgedragen quotum	(miljoen liter)	75,06	60,42	55,15	48,86	53,01
Cumul	(aantal dossiers)	56	46	27	28	52
Totaal overgedragen quotum	(miljoen liter)	6,56	6,58	2,48	2,55	7,48
Leasing						
Verhuurd quotum	(miljoen liters)	24,94	29,07	29,10	33,14	37,94
Producenten	(aantal)	1.028	856	893	881	927
Gehuurd quotum	(miljoen liters)	25,87	29,90	30,34	34,72	37,37
Producenten	(aantal)	2.423	2.636	2.873	3.002	3.229
Tijdelijke osmose						
Quotum rechtstreekse verkoop -> leveringen	(miljoen liters)	18,60	17,31	15,75	14,40	13,65
Quotum leveringen -> rechtstreekse verkoop	(miljoen liter)	0,86	0,93	1,02	1,70	1,56
Definitieve osmose						
Quotum rechtstreekse verkoop -> leveringen	(miljoen liters)	22,76	17,83	14,55	11,21	7,71
Producenten	(aantal)	479	382	310	237	140
Quotum leveringen -> rechtstreekse verkoop	(miljoen liter)	0,54	0,20	0,17	0,16	0,13
Producenten	(aantal)	36	20	15	12	12

(1) Via het quotumfonds wordt uitsluitend quotum leveringen herverdeeld. Overgelaten quotum rechtstreekse verkoop wordt eerst via osmose omgezet in quotum leveringen.

Bron: ALP

Het aantal liters dat kon worden herverdeeld is jaarlijks gestegen tot en met het tijdvak 2001-2002 (tabel 3.7). In het tijdvak 2002-2003 bleef de aangeboden hoeveelheid ongeveer dezelfde als voor het tijdvak 2001-2002, maar door de vermindering van het aantal kandidaat-overnemers was de toegekende hoeveelheid per producent echter wel hoger.

De overdrachten van melkquota rechtstreeks tussen producenten (mobiliteiten) zijn grondgebonden. Per 20.000 liter moet minimaal 1 ha landbouwgrond mee overgedragen worden. Vanaf het tijdvak 1996-1997 kon melkquotum enkel worden overgedragen via een overname of oprichting van een bedrijf (eerste installaties). Overdrachten die een cumul van quota tot gevolg hadden, konden enkel in familieverband worden overgedragen. Het aantal dossiers dat werd ingediend daalde tot in het tijdvak 2001-2002. In het tijdvak 2002-2003 is er dan weer een lichte stijging van het aantal dossiers.

Een producent kan het gedeelte van zijn quotum voor leveringen of van zijn quotum voor rechtstreekse verkopen, dat hijzelf niet voornemens is te gebruiken, voor de duur van het tijdvak tijdelijk overdragen aan andere producenten (leasing). Het aantal gehuurde en verhuurde liters stijgt jaarlijks (tabel 3.7).

Een producent die over een quotum "leveringen" en/of over een quotum "rechtstreekse verkopen" beschikt, kan verzoeken om quotum tijdelijk of definitief van de ene categorie naar de andere over te dragen (osmose). Er is de laatste jaren een forse daling van de omgezette hoeveelheden, zowel bij de tijdelijke als bij de definitieve omzettingen, behalve voor wat de tijdelijke osmose van quotum voor leveringen naar quotum voor rechtstreekse verkopen betreft (tabel 3.7).

EXTRA BETALINGEN MELK

Een 'extra betaling' aan houders van een melkquotum wordt jaarlijks uitgevoerd op basis van het melkquotum. De eerste keer dat deze betaling plaatsvond was in 2001 (voor de campagne 2000). De gelden zijn afkomstig uit de EU-enveloppe voor extra betalingen in de rundvleessector die in het kader van Agenda 2000 werd ingevoerd en die voor 20% wordt toegekend aan melkveehouders. Deze extra betaling wordt gebaseerd op het quotum op 31 maart van de campagne (rekening houdend met eventuele leasing, zowel als overnemer en als overlater). Voor producenten die in de loop van de campagne een mobiliteitsdossier hebben ingediend of die quotum vrijgemaakt hebben voor het quotumfonds of die een extra referentiehoeveelheid hebben verkregen uit het quotumfonds, wordt de premie berekend op basis van het quotum op 1 april (zonder rekening te houden met de eventuele leasing). Voor de campagne 2001 steeg het steunbedrag tot het dubbele van de campagne 2000 (tabel 3.8).

Tabel 3.8: Overzicht van de extra betalingen aan melkquotahouders

Campagne		2000	2001	2002
Producenten	(aantal)	10.277	9.662	9.227
Quotum	(miljoen liter)	1.913	1.910	1.909
Steun	(euro/1000 liter)	0,81	1,64	1,63
Totaal bedrag	(miljoen euro)	1,55	3,13	3,1

Bron: ALP

2.2 Steun voor aan leerlingen bedeelde melk (schoolmelk)

Subsidies worden toegekend voor de verdeling van melk en zuivelproducten aan leerlingen die behoren tot het kleuter-, lager en secundair onderwijs. Zowel de leveranciers die de gesubsidieerde producten leveren als de onderwijsinstellingen, moeten, om erkend te zijn, een erkenningsaanvraag indienen bij het ministerie. Om van deze steun te kunnen genieten kiezen de onderwijsinstellingen één enkele leverancier waarmee ze een verbintenis aangaan.

Momenteel bedraagt de maximale hoeveelheid gesubsidieerde melk per leerling 0,25 liter per schooldag. De toelage bedraagt sinds 2001 afgerond 0,24 euro per liter volle melk en 0,18 euro per liter halfvolle melk (of equivalenten voor afgeleide producten).

Er is vanaf het schooljaar 1998-1999 tot heden een dalende tendens vast te stellen, zowel in het aantal deelnemende scholen en leveranciers als in het verbruik van melk en zuivelproducten in scholen. De totale steun is ten dele verminderd doordat de subsidiebedragen zijn verminderd (tabel 3.9). De controles ter plaatse gebeuren bij de onderwijsinstellingen (2002-2003: 5%) en de leveranciers (20%).

Tabel 3.9: Steun voor aan leerlingen bedeelde melk (1)

Schooljaar		1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002
Gesubsidieerde hoeveelheid	(miljoen liter)	6,96	6,88	6,00	5,52 (2)
Steunbedrag	(miljoen euro)	1,68	1,63	1,29	1,00 (2)
Scholen die schoolmelksubsidies ontvangen		2.291	2.207	2.228	1.953 1.944
Actieve leveranciers		106	95	91	75 74

- (1) De Nederlandstalige scholen uit het Brussels gewest zijn niet in deze statistieken opgenomen (85 scholen in 2001-2002).
 (2) Definitieve cijfers zijn nog niet beschikbaar.

Bron: ALP

3 Steun voor de rundvee- en ooienhouders

De EU ondersteunt de rundvee- en schapenhouders rechtstreeks via premies per dier (verordeningen 1254/1999 en 2529/2001). Hierbij kunnen worden onderscheiden: de premie voor mannelijke runderen, de zoogkoeienpremie, de ooiënpremie, de extensiveringspremie en de slachtpremies voor volwassen runderen en kalveren.

Het totaal aantal premies voor mannelijke runderen, zoogkoeien en ooiën dat kan worden toegekend, wordt beperkt door de veebezetting van het bedrijf. Tot 2001 was de maximale veebezetting 2 grootvee-eenheden (GVE) per ha voedergewassen. Voor 2002 was dit 1,9 GVE/ha, voor 2003 en volgende jaren 1,8 GVE/ha.

Al de steunaanvragen worden aan controles onderworpen: enerzijds administratieve controles, welke voornamelijk kruiscontroles met de Saniteldatabank inhouden, en anderzijds controles ter plaatse, waarbij wordt nagegaan of de premievoorwaarden zijn vervuld en of al de runderen voldoen aan de identificatie- en registratiereglementering. Tot en met 2001 werd minstens 10% van de aanvragen gecontroleerd per steunregeling. In 2002 werd minstens 10% van de producenten gecontroleerd (11,15% van de aanvragers van rundveepremies en 10,81% van de aanvragers van ooiënpremieën).

3.1 De premie voor mannelijke runderen

De premie voor mannelijke runderen kan worden aangevraagd voor stieren en voor ossen. Voor stieren kan de premie éénmalig worden toegekend vanaf de leeftijd van 7 maanden. Ossen komen tweemaal voor de premie in aanmerking, de eerste keer tussen 7 en 19 maanden, de tweede keer vanaf 20 maanden. De mannelijke runderen waarvoor de premie wordt aangevraagd, moeten minstens 2 maanden op het bedrijf worden aangehouden. Het aantal dieren waarvoor per producent en per jaar een premie kan worden uitbetaald is beperkt tot 90 per leeftijdscategorie.

Zoals weergegeven in tabel 3.10, is er een dalende trend voor het aantal producenten, het aantal ingediende dossiers en het aantal geprimeerde runderen. Het aantal ossen bedraagt 1% van de premiegerechtigde runderen.

Aan elke EU-lidstaat is een maximale referentiehoeveelheid toegewezen. Dit is het maximaal aantal premies dat de lidstaat mag uitbetalen. Voor België is dit plafond gelijk aan 235.149 eenheden per jaar (in 2002 en 2003 tijdelijk gereduceerd tot 228.787). Indien het totale aantal stieren en ossen van de eerste leeftijdscategorie het maximum overschrijdt, wordt het aantal dieren dat per producent voor de premie in aanmerking komt evenredig verminderd. Het voornoemde plafond is sinds 2001 in België uitgesplitst over een Gebied I en een Gebied II, respectievelijk het noorden en het zuiden van België, gescheiden door de noordelijke grens van de Leemstreek. Vanaf 2002, ingevolge de regionalisering van de landbouwbevoegdheden, werden de gebiedsgrenzen licht gewijzigd zodat Gebied I gelijk staat met het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Gebied II met het Waals Gewest. In Gebied I werd het plafond niet overschreden in 2001 en 2002.

Tabel 3.10: Evolutie van de steunregeling voor mannelijke runderen

Campagne		1998	1999	2000	2001	2002
Basisbedrag						
Stieren	(euro)	136,64	134,98	160,00	185,00	210,00
Ossen	(euro)	110,02	108,68	122,00	136,00	150,00
Plafond België		235.149	235.149	235.149	(2)	(2)
Plafond Gebied I		(1)	(1)	(1)	123.042	107.065 (3)
Plafond Gebied II		(1)	(1)	(1)	112.107	121.722 (3)
Overschrijdings%				4,90% (4)	0,42%(5)	3,2%(5)
Aantal producenten		10.495	10.164	10.563	10.061	9.524
Aantal ingediende dossiers (6)		17.000	16.245	17.068	16.011	15.461
Aantal uitbetaalde runderen		107.332	105.309	102.067	104.385	100.661
Totaal uitbetaald bedrag	(miljoen euro)	14,59	14,17	16,22	19,19	20,9

- (1) Voor deze campagnes is geen indeling in gebieden toegepast (België)
- (2) Voor deze campagnes is het Belgisch plafond uitgesplitst in twee deelgebieden.
- (3) Ingevolge een door de EU opgelegde tijdelijke reductie van de maximale referentiehoeveelheid is het eigenlijk plafond van 110.042 van Gebied I (125.107 van Gebied II) gereduceerd tot 107.065 (121.722).
- (4) Overschrijding van het Belgisch plafond: reductie van 4,9% van het aantal uitbetaalde mannelijke runderen in België.
- (5) Geen overschrijding in gebied I: reductie van het aantal mannelijke runderen in gebied II.
- (6) Per producent kunnen maximaal 6 aanvragen per jaar worden ingediend.

Bron: ALP

3.2 De premie voor zoogkoeien

De zoogkoeienpremie kan worden toegekend aan producenten die op hun bedrijf een zoogkoeienbestand aanhouden en over premierechten voor zoogkoeien beschikken. Vanaf 2000 komen zowel zoogkoeien als vaarzen voor de premie in aanmerking. De runderen waarvoor de premie wordt aangevraagd, moeten minstens 6 maanden worden aangehouden. Tijdens die periode is het wel mogelijk om aangegeven dieren te vervangen.

Uit tabel 3.11 kan men afleiden dat het premiebedrag per dier sinds 2000 aanzienlijk is verhoogd. België besloot immers om 80% van de nationale enveloppe waarover het sinds Agenda 2000 beschikt toe te kennen als een aanvulling op de zoogkoeienpremie. De voornoemde enveloppe bedroeg 13,1 miljoen euro in 2000, 26,3 miljoen euro in 2001 en 39,4 miljoen euro in 2002. Zoals bij de premie voor mannelijke runderen, is ook het aantal zoogkoeienpremies dat iedere EU-lidstaat mag uitbetalen gelimiteerd. Sinds 2000 werd dit maximum voor België ingesteld op 394.253 premierechten.

Tabel 3.11: Evolutie van de steunregeling voor zoogkoeien

Campagne		1998	1999	2000	2001	2002
Premiebedrag						
Basis	(euro)	146,65	144,89	162,98	182,00	200,00
Aanvullend	(euro)	24,44	24,14	49,97	50,00	50,00
Nationale enveloppe	(euro)	—	—	26,74	53,95	101,19
Totaal	(euro)	171,09	169,03	239,69	285,95	351,19
Aantal producenten						
Aantal uitbetaalde runderen		9.632	9.256	8.958	8.725	8.179
		131.199	130.794	128.842	128.304	123.966
Totaal uitbetaald bedrag	(miljoen euro)	22,46	22,07	30,75	36,54	43,18

Bron: ALP

Het beheer van de rechten op de premie voor zoogkoeien is een bijkomende taak (tabel 3.12). Deze rechten bevinden zich vrijwel volledig bij de producenten die ze jaarlijks kunnen benutten. Een heel beperkt gedeelte bevindt zich in een reserve die kan worden aangesproken door een specifieke groep van producenten (uitgezonderd in 2002 en 2003 wegens een tijdelijke blokkering van de reserve). Sinds 2000 kunnen premierechten enkel nog definitief tussen producenten worden overgedragen. Voorheen waren ook tijdelijke overdrachten mogelijk. Ingevolge de

Tabel 3.12. Overzicht van de evolutie van de bewegingen in premiequota zoogkoeien

Campagne		1998	1999	2000	2001	2002
Aantal premierechten (1)		148.904	144.660	132.841	131.613	127.346
Aantal producenten (1)		10.286	9.897	9.249	8.952	8.413
Overdrachten tussen producenten						
Aantal producenten die premierechten hebben overgedragen		434	334	924	440	671
Aantal overgedragen premierechten		4.856	2.974	9.283	4.976	7.588
Aantal producenten die premierechten hebben overgenomen		485	363	763	438	420
Aantal overgenomen rechten		4.720	3.005	7.772	4.757	4.102
Herverdeling via de nationale reserve						
Aantal producenten die premierechten hebben verloren wegens niet-gebruik		1.030	753	378	299	160
Aantal verloren premierechten		4.943	3.536	1.647	1.141	682
Aantal herzieningen van premiequota voor jonge landbouwers		92	601	163	132	nvt (2)
Aantal gratis rechten uitgedeeld		718	3.330	614	360	nvt (2)

(1) Situatie bij het begin van het betrokken jaar

(2) In 2002 (en 2003) werd de nationale reserve door de EU bevroren zodat geen herzieningen van zoogkoeienquota mogelijk waren.

Bron: ALP

regionalisering van de landbouwbevoegdheden werden de premierechten eind 2002 verdeeld over de Gewesten.

3.3 Het extensiveringsbedrag

Het extensiveringsbedrag is een aanvulling op de premies voor mannelijke runderen en zoogkoeien. De producenten die voor deze premie in aanmerking wensen te komen, dienen dit aan te geven op het oppervlakteaangifteformulier.

De toekenning van de premie gebeurt op basis van het 'veebezettingsgetal' van het bedrijf.

Tot 1999 betrof het veebezettingsgetal de verhouding tussen:

- enerzijds, het aantal grootvee-eenheden (GVE) overeenkomstig de mannelijke runderen, zoogkoeien en oaien waarvoor de premie was aangevraagd;
- anderzijds, het volledige areaal voedergewassen dat in de oppervlakteaangifte was voorzien.

Sinds 2000 betreft het veebezettingsgetal de verhouding tussen:

- enerzijds, het aantal GVE overeenkomstig het gemiddelde aantal runderen van minstens 6 maanden dat op het bedrijf aanwezig was, vermeerderd met de oaien waarvoor de premie werd aangevraagd;
- anderzijds, het voederwasareaal voor extensivering (uitsluitend blijvend en tijdelijk grasland, voederbieten, luzerne en klaver) waarvan 50% moet worden begraaasd door runderen of oaien.

Om voor de extensiveringspremie in aanmerking te komen mag het veebezettingsgetal niet groter zijn dan een bepaalde drempelwaarde (GVE/ha). Deze drempelwaarde is in de afgelopen jaren geëvolueerd.

Uit het overzicht in tabel 3.13, is duidelijk af te leiden dat, sinds de gewijzigde definitie van het veebezettingsgetal voor de extensivering in 2000, het aantal in aanmerking komende producenten significant is gedaald in Vlaanderen.

Tabel 3.13: Evolutie van de extensiveringssteun

Campagne		1998	1999	2000	2001	2002
Drempelwaarden						
Veebezettinggetal	(GVE/ha)					
Gewone extensiveringspremie		<= 1,4	<= 1,4	<= 2,0	<= 2,0	<= 1,8
Verhoogde extensiveringspremie		< 1	< 1	< 1,6	< 1,6	< 1,4
Premiebedrag per dier						
Gewone extensiveringspremie	(euro)	36	36	33	33	40
Verhoogde extensiveringspremie	(euro)	52	52	66	66	80
Aantal producenten		2.169	2.255	359	289	193
Aantal uitbetaalde runderen		23.183	24.481	4.112	3.944	2.808
Totaal uitbetaald bedrag	(miljoen euro)	0,97	0,99	0,21	0,20	0,18

Bron: ALP

3.4 De slachtpremie voor volwassen runderen

Deze premie wordt toegekend aan producenten die eerder een verklaring tot deelneming aan de slachtpremieregeling voor volwassen runderen hebben ingediend. De runderen moeten ten minste 8 maand oud zijn als ze worden geslacht, minstens 2 maand zijn gehouden op het bedrijf van de producent en binnen een periode van minder dan een maand nadat ze het bedrijf verlaten hebben worden geslacht. De premie wordt op basis van de gegevens in Sanitel automatisch toegekend voor alle runderen die aan de voorwaarden voldoen en in een erkend Belgisch slachthuis worden geslacht. Als de runderen in een slachthuis in een andere EU-lidstaat worden geslacht of levend worden uitgevoerd naar een derde land moet een premieaanvraag, vergezeld van de nodige bewijzen, worden ingediend door de producent (of de uitvoerder).

Sinds de start van deze steunregeling in 2000 is het premiebedrag verdrievoudigd. Het aantal volwassen runderen waarvoor een slachtpremie wordt toegekend is met een kwart toegenomen (tabel 3.14).

3.5 De slachtpremie voor kalveren

De slachtpremie voor kalveren wordt toegekend aan de producenten die een aanvraag indienen voor kalveren die aan de volgende voorwaarden voldoen: de kalveren moeten minstens 1 maand en minder dan 7 maand oud zijn op het ogenblik van slachting. Zij moeten gedurende minstens een maand zijn gehouden op het bedrijf van de producent als ze bij het slachten jonger zijn dan 3 maand en gedurende meer dan twee maand als ze 3 maand zijn of ouder. Zij moeten worden geslacht binnen een maand nadat zij het bedrijf van de producent hebben verlaten. Bovendien moet het karkas voldoen aan de verplichte presentatie en een koud gewicht hebben van minder dan 156,5 kg. Ook voor kalveren van Belgische producenten die worden uitgevoerd naar derde landen kan de

Tabel 3.14: Evolutie van de slachtpremies voor volwassen runderen en voor kalveren

Campagne		2000	2001	2002
Volwassen runderen				
Premiebedrag per dier	(euro)	27,00	53,00	80,00
Aantal deelnameverklaringen		16.877	17.011	17.362
Aantal uitbetaalde volwassen runderen		369.693	382.138	461.742
Betaald bedrag	(miljoen euro)	9,97	20,22	36,73
Slachtpremie kalveren				
Premiebedrag per dier	(euro)	17,00	33,00	50,00
Aantal producenten		346	344	335
Aantal premieaanvragen		5.618	5.362	4.639
Aantal uitbetaalde kalveren		153.241	122.359	108.869
Betaald bedrag	(miljoen euro)	2,68	4,01	5,29

Bron: ALP

premie worden toegekend indien het levend gewicht niet meer dan 290 kg bedraagt. De betaling van deze slachtpremie gebeurt op basis van gegevens uit Sanitel die getoetst worden aan de premievoorwaarden.

Sinds de start van deze steunregeling in 2000 is het premiebedrag verdrievoudigd. Het aantal kalverhouders en het aantal kalveren waarvoor een slachtpremie wordt toegekend neemt af (tabel 3.14).

3.6 De premie voor ooien

Een premie voor ooien kan toegekend worden aan producenten die een kudde hebben van minstens 10 ooien en die over een quotum (een aantal premierechten) beschikken. De producent moet het aantal aangegeven ooien minstens 100 dagen aanhouden na de uiterste datum die voor de indiening van de aanvraag is vastgesteld. Alleen ooien met een in Sanitel geregistreerd oorkomst komen in aanmerking voor de premie.

De producenten hebben de mogelijkheid om hun premierechten voor de ooienpremie tijdelijk of definitief over te dragen aan andere producenten. Gratis premierechten zijn jaarlijks te bekomen uit de nationale reserve.

Tot en met de campagne 2001 was de premie een variabele inkomenstoelage die jaarlijks aan de hand van de gemiddelde marktprijs in de Europese Gemeenschap bepaald werd. Met ingang van de campagne 2002 is deze variabele inkomenstoelage vervangen door een forfaitaire betaling (zie tabel 3.15). Eveneens met ingang van de campagne 2002 kan elke lidstaat voor een bepaald maximumbedrag aanvullende betalingen doen in de sector schapenvlees. België verdeelt de hiervoor beschikbare enveloppe van 64.000 euro als een supplement op de ooienpremie.

Tabel 3.15: Evolutie van de premies voor ooiën en de bewegingen van de quota

Campagne	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Premiebedrag						
Basispremie per ooi (euro)	22,48	21,67	17,48	9,09	21,00	21,00
Basispremie per ooi voor producenten die melk van ooiën of zuivelproducten op basis van melk van ooiën verkopen (euro)	17,97	17,33	13,98	7,27	16,80	16,80
Aanvullende betalingen in de sector schapenvlees (euro)					1,07	1,06
Aantal producenten	818	794	781	759	740	718
aantal uitbetaalde ooiën	35.890	37.016	39.303	37.338	35.087	34.353
Totaal uitbetaald bedrag (miljoen euro)	0,80	0,80	0,68	0,37	0,73	0,72
Quota bewegingen						
overdrachten tussen producenten						
Aantal producenten die premierechten hebben overgedragen	35	33	38	20	26	14
Aantal overgedragen premierechten	804	1.137	681	623	708	302
Aantal producenten die premierechten hebben overgenomen	39	49	39	28	35	16
Aantal overgenomen rechten	814	1.214	716	722	673	302
Herverdeling via de nationale reserve						
Aantal producenten die premierechten hebben verloren wegens niet-gebruik	127	71	68	50	64	45
Aantal verloren premierechten wegens niet-gebruik	2.697	2.372	1.516	1.393	2.310	2.660
Aantal herzieningen van premiequota	152	139	182	84	103	103
Aantal gratis rechten uitgedeeld	1.588	1.928	3.274	988	1.317	1.186

Bron: ALP

Het aantal aanvragen, het aantal dieren met premie en het totale steunbedrag zijn voor de verschillende jaren weergegeven in tabel 3.15. Sinds 1998 is een dalende trend vast te stellen in het aantal ingediende aanvragen. Een dalende trend doet zich ook voor in het aantal premiewaardige ooiën.

3.7 Overheidssteun in het kader van de crisis in de rundvleessector

Ingevolge de crisissen waaronder de rundveesector sterk heeft geleden, werd door de Belgische regering in 2001 besloten om een éénmalige steun van ongeveer 60 miljoen euro (2,4 miljard BEF) aan de rundvleesproducenten toe te kennen. De uitbetaling van de steunbedragen gebeurde in drie fasen.

De eerste schijf (1,2 miljard BEF), uitbetaald eind juli 2001, had als doel een snel antwoord te geven voor de problemen van de hele rundvleessector. De steun werd toegekend aan de producenten als een supplement op de zoogkoeienpremie en de premie van de mannelijke runderen van de campagne 2000, en als een eenheidsbedrag per liter melk op grond van individuele melkquota.

De tweede schijf (1,2 miljard BEF) beoogde specifiek de rundvleesproducenten van wie het grootste deel van het inkomen afkomstig is van de rundvleesproductie en wiens financiële toestand uiterst onzeker werd.

De eerste 75% van deze tweede schijf is toegekend aan producenten die tijdens de campagne 2000 over een quotum zoogkoeien beschikten, onder de vorm van een supplement op de zoogkoeienpremie op voorwaarde dat minstens 40% van hun totale bedrijfsoppervlakte werd ingenomen door voedergewassen en dit op grond van hun oppervlakteaangifte 2000.

De overige 25% van het beschikbare budget werd verdeeld aan producenten die voor de campagne 2000 niet over een zoogkoeienquotum beschikten, maar wel over een melkquotum van minder dan 200.000 liter melk op 31 maart 2001. De steun werd toegekend voor de op het bedrijf aanwezige vrouwelijke runderen, meer bepaald, deze runderen waarvoor geen zoogkoeienpremie werd uitbetaald voor de campagne 2000 en die niet nodig waren voor de melkproductie.